

[Pelle Voigt]

Det kan kun være, fordi ministeren ikke vil vide det, fordi man bevidst lukker øjnene for disse ting, fordi ministeren selv og andre repræsentanter for Danmark i High Level Group og en række andre NATO-organer meget, meget langt er gået med til at bekræfte, støtte og medvirke til denne moderniserings gennemførelse.

Det synes jeg illustrerer, hvad forskellen er på ordene, ulden i munden, og så de praktiske problemer, vi står over for.

Løser vi de problemer ved nu at give regeringen frie tøjler, ved at henlægge enhver form for sikkerhedspolitisk diskussion til det særlige sikkerhedspolitiske udvalg? Jeg vil meget gerne, at fru Ritt Bjerregaard eller andre, som har været med i forhandlingerne mellem regeringen og Socialdemokratiet, afkræfter det, hvis det, jeg siger nu, er forkert: Man har en forståelse om, at disse spørgsmål ikke må bringes op til debat eller beslutning i Folketinget før om meget, meget lang tid, at vi altså skal arbejde med disse ting på udvalgsplan og på beretningsplan. Løser vi på denne måde den serie af spørgsmål, den fastkøren, vi i virkeligheden oplever i nedrustningsforhandlingerne nu, og som kan føre til meget seriøse tilbageslag for hele processen? Det synes jeg ikke.

Vi er meget lidt imponerede af de forhandlingsresultater, Socialdemokratiet har opnået med regeringen i denne situation. Der er ikke ét ord politisk indhold i den dagsorden, vi har fået forelagt her i dag, ikke bare en antydning af noget konkret, man er enige om. Den handler udelukkende om procedurespørgsmålet og ikke om politik. Ikke engang i procedurespørgsmålet virker den særlig imponerende.

Socialdemokratiet har foreslået, at Det Sikkerhedspolitiske Udvalg gøres permanent. Det ved vi ikke om det er blevet, og det finder vi formentlig aldrig ud af. Socialdemokratiet har foreslået, at udvalget skal kunne rekvirere rapporter fra eksperter i SNU. Det kan det måske, men udenrigsministeren har allerede til forskellige dele af pressen meddelt, at det sandelig er noget, regeringen afgør omfanget af og indholdet i, fordi SNU er et regeringsorgan, som ikke lader sig koste rundt af noget udvalg.

Så er der spørgsmålet om de rapporter, som ifølge forslaget skal afleveres senest den 1. juli 1989.

En frist af den art for et udvalg af den type føler jeg mig meget bekymret over. Den dato

ligger markant efter det tidspunkt, nemlig april 1989, hvor de afgørende beslutninger om atommoderniseringen skal træffes i NATO.

Jeg er ikke helt overbevist om, at det ikke er ganske bevidst fra regeringens side, at datoen ligger dér. Med mit kendskab til de hidtidige seriøse drøftelser, der har været i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg, og de tonsvis af papirer, der er fremstillet, er det mit helt faste og entydige indtryk, at det kommer der ikke noget ud af, allerhøjst nogle ret uforpligtende papirer, dagen før tidsfristen for aflevering af den første beretning udløber.

Jeg må stille spørgsmålet: Kan vi vente på det? Kan vi sætte dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik i stå og overlade til en enkelt tapper belgisk forsvarsminister, måske delvis til tyskerne, måske delvis til hollænderne at gøre det, der er nødvendigt, mens vi dukker os, fører småstatsliste- og luskepolitik? Jeg synes det ikke. Derfor vil jeg godt fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til i samarbejde med Tinget at medvirke til at forhindre en ny oprustning eller modernisering af atomvåben i Europa og for øget sikkerhed gennem både konventionel og atomar nedrustning.

Folketingets Sikkerhedspolitiske Udvalg vil løbende bistå regeringen med at udforme en konsekvent dansk sikkerheds- og nedrustningspolitik. Udvalget skal kunne indhente redegørelser fra SNU. Udvalgets indstilling mod stationering af nye kortrækkende atomvåben i Europa skal foreligge i god tid, før spørgsmålet behandles i NATO's Atomplanlægningsgruppe i april 1989.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 10).

Det, vi fra SF's side efterlyser, er politisk indhold, ikke tomme former.

Jeg tror, det er for tidligt, at nogle har jublet her i dag og er ved at slå sømmene i låget på fredsbevægelsens kiste. Den rører på sig endnu. Låget bliver sparket af, og disse problemer skal løses under alle omstændigheder, enten i Danmark eller i andre vesteuropæiske lande.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.